

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:

Ετήσια Εξάμηνος Λέβα 15

Εσωτερικού:

Ετήσια Εξάμηνος φράγκα 20

Εξάμηνος 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ᾧ τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ Λέβου

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνοντα ἰδιαίτερα συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΜΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Τὸ συναίσθημα τῆς φιλανθρωπίας εἶναι τὸ ἄριστον δείγμα δι' οὗ διακρίνονται οἱ εὐπαιδευτοὶ τῶν ἀπαιδευτῶν, οἱ εὐ ἡγμένοι λαοὶ τῶν ὀλιγωρούντων τῆς καλῆς ἀγωγῆς, καὶ τέλος τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη τῶν ὑστερούντων τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου ἔθνων. Ἐν τῇ καλῶς συγκεκροτημένῃ κοινωνίᾳ ἔνθα τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν μέλη ἀμιλλῶνται ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν εὐγενῶν συναισθημάτων καὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ γενναίων φρονημάτων ὧν πρῶτιστον ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, αὐτὸ τὸ ἱερὸν συναίσθημα ὅπερ διακρίνει τὰς εὐγενεῖς καρδίας, τὸ συναίσθημα τῆς φιλανθρωπίας εἶναι ἀναπόσπαστον, ἀπόδειξις δὲ αἱ μεγάλοι αὐτοθυσίαι εἰς ἃς ὑποβάλλονται ἐκάστοτε οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῶν πλείστων τῆς Εὐρώπης πεπολιτισμένων Κρατῶν, οἵτινες διὰ τοῦ ὅλκου αὐτῶν πλούτου συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπαύξει τῶν φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων ἐκείνων ἅτινα ἀνακουφίζουν τοὺς πόνους τῶν ἀποκληρωθέντων ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ τῶν καιρικῶν περιστάσεων.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον εἶδος τῆς φιλανθρωπίας! Ἐν ταῦτοις ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι τρόποι δι' ὧν βοηθοῦμεν τοὺς ὁμοίους ἡμῶν, εἰς δὲ τούτων εἶναι καὶ ὁ διὰ τῶν δημοσίων θεαμάτων ἡ ἐφεσπερίδων αἰτινες ὑπὲρ τῶν πτωχῶν δίδονται ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν, ὧν τὸ προῖον ἀνακουφίζει πολλὰς πολλῶν ταλαιπώρων καρδίας.

Εἰς τοιαύτην ψυχᾶγωγικὴν ἐφεσπερίδα προσεκλήθημεν νὰ παραστῶμεν τὸ παρελθὸν Σάββατον δοθεῖσαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ θεάτρου « Ἐνῶσις » ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν βουλγάρων διδασκάλων τὸ πλεῖστον, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μὲν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐν τῇ πόλει μας γυμνασίου τῶν θηλέων κ. Νάτσεφ, ὑπὲρ τῶν πτωχῶν δὲ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Δὲν ὀκνήσαμεν τόσον ἡμεῖς, ὅσοι καὶ πολλοὶ συμπολιταὶ ὁμογενεῖς μας νὰ διαθέσωμεν τὸν ὀβολὸν μας ὑπὲρ τῆς ἀγαθοεργου ταύτης πράξεως ἥτις τιμᾷ ἀληθῶς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἔργου, βέβαιον ὄντες ὅτι θὰ διέλθωμεν ὥρας τινας εὐχαρίστους, ἀφοῦ ἄλλως τε ἡ ἐφεσπερίς ἔφερεν ἐν τῷ προγράμματι τὴν ἐπιγραφὴν « διὰ σκοπεδαστικῆς » ὅ δὲ σκοπὸς ἀπέβλεπε τὴν παρηγορίαν τῶν πτωχῶν συμπολιτῶν μας τῶν πλείστων ἀστέγων καὶ τετραχλησμένων ἰσως.

Ἐν πρώτοις δὲν διεψεύσθημεν τῆς ἐλπίδος βλέποντες τὴν διεθνὴ χροιά τῆς παραστάσεως ποικιλομένην ἔστιν ὅτε διὰ τεμαχίων γαλλικῶν, ἰταλικῶν,

ρωσσικῶν καὶ ἄλλων, ὅτε αἶφνης παρὰ χορδῶν ἦλθε νὰ συνταράξῃ ὅλην ἐκείνην τὴν ἁρμονίαν καὶ νὰ μεταστρέψῃ εἰς προφανὴ λύπην τὴν τόσῃν ἡδονῇ ἦν ἡσθάνθημεν ἀπ' ἀρχῆς.

Κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐσπερίδος διδάσκαλός τις οὐ παρασιωπῶμεν τὸ ὄνομα, ἐμφανισθεὶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡρᾶτο ἐν προφανεί μῆθῃ πατριωτισμοῦ ὅστις μόνον ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης δικαιολογεῖται, νὰ ἀπαγγέλλῃ ποίημα εἰς βουλγαρικὴν γλῶσσαν, τοῦτ' αὐτὸ λίβελλον κατὰ τῶν Ἑλλήνων δι' οὗ οἱ Ἕλληνες κατὰ πρόσωπον—διότι ἱκανοὶ εὐρίσκοντο ἐκεῖσε—ἀπεκαλοῦντο ὁλίκοι, ἀπαγεῶνες, κωλύματα βδελυρὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἄλλων ἔθνων καὶ τὰ λοιπὰ, ὧν ἡ ἐντύπωσις κατὰ πάντα ἀποτρόπαιος. Δὲν ἀρνούμεθα τὴν ἐν πατριωτισμῷ ἀνάπτυξιν τῶν ἔθνων, καθὼς δὲν ἀρνούμεθα καὶ εἰς τὸν ἐν λόγῳ διδάσκαλον νὰ ἐμπνεῇ εἰς τὴν βουλγαρόπαιδα τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διδασκομένους τὸ συναισθημα τοῦ πατριωτισμοῦ ἐν ταῖς παραδόσεσι, διότι καλῶς γινώσκουμεν ὅτι ὁ πατριωτισμὸς εἶναι τὸ συναίσθημα ἐκεῖνο τὸ δημιουργοῦν τὴν ἀκένωτον πηγὴν τῶν γενναίων φρονημάτων, δι' ὧν διακρίνεται ἡ ἀκμὴ, ἡ πρόοδος καὶ ἡ ζωὴ ἔθνους τινός, ἀλλ' εἰς ψυχᾶγωγικὰς ἐσπερίδας εἰς ἃς προσκαλοῦνται ἄνθρωποι πάσης ἀποχρώσεως καὶ ἐθνότητος ἵνα διὰ τοῦ βαλαντίου τῶν συντελέσεων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπὸ τῆς τοιαύτης ἐσπερίδος ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, αἱ τοιαῦται παραστρεβλώσεις ἐν ἀνατέλλοντι εἰκοστῷ αἰῶνι, δὲν εἶναι δείγμα τι προόδου, οὐδὲ ἀναπτύξεως, οὐδὲ πρόθυρα πολιτισμοῦ ἀποροῦμεν δὲ πῶς ὁ κ. Νάτσεφ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁποῦ ἐδίδετο ἡ « διὰ σκοπεδαστικῆς » ἐκείνη ἐφεσπερίς, ὅστις ὁμολογουμένως εἶναι ἄνθρωπος ἐμπορούμενος ἀρχῶν ὑγιᾶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν, διέπραξε τοιαύτην τινὰ ἀβλεψίαν ἐν μέσῃ Βάρνῃ ἥτις δυνατὴ νὰ δημιουργῇ φυλετικὰ πάθη καὶ ἐριδας μεταξὺ δύο συνοικίων στοιχείων, ἁρμονικώτατα ἄχρις ὥρας διαβιούντων, ἅτινα μίση, διὰ πολλοστήν ἤδη φορὰν ἀπεδειχθήσαν ἐπιβλαβή.

Σ

ΣΙΤΗΡΑ

Γενικῶς διὰ τὴν Εὐρώπην ὁ καιρὸς κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα ἦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ψυχρὸς καὶ ξηρὸς, μόνον δ' ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπεκράτησαν βροχαὶ καὶ ἄνεμοι.

Ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς ἀλλοδαπῆς παρατηρήθη ἡ καὶ ἡ σταθερότης

ἐπὶ τῶν σιτηρῶν. ἐνιαχοῦ μάλιστα ἐξεδηλώθη καὶ αὐξήσις τῶν ἀναγκῶν τῆς ζήτησεως, ἀλλ' ἡ προσέγγισις τοῦ τέλους τοῦ ἔτους δὲν ἐπέτρεψε ζωηρότεραν ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν. Ἐν Ἀμερικῇ αἱ τιμαὶ μετρίως, ἀλλ' ἐπιμόνως ὑπεστηρίχθησαν, μάλιστα ἐνεκα τοπικῶν λόγων, ἂν καὶ ἡ πρὸς ἐξαγωγὴν ζήτησις ἦν ἀδύνατος· ἀλλὰ βραδύτερον ἡ διάθεσις ἐξησθῆναι.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένοντο καλὰ ζήτησις ἡπειρωτικῶν εἰδῶν, ἐνεκα δὲ τούτου 500 κάτοχοι ἔδειξαν ὀλίγην ἐπιφυλακτικότητα. Ἐν τῇ μικρᾷ ἐπιτοπῇ καταναλώσει αἱ τιμαὶ δὲν ὑπέστησαν μεταβολὴν τινα, μετρίων ἐκποιήσεων γενομένων.

Εἰς τὰς γαλλικὰς ἀγορὰς οἱ ἐπιτόπιοι γεωργοὶ δὲν προσέρχονται εἰσέτι ἱκανοί, ὅθεν καὶ εὐρίσκουσιν εὐκόλον ἐκποίησιν τὰ ἐξωτερικὰ σιτηρὰ, πληρωθέντα καὶ διὰ καλλιτέρων τιμῶν.

Ἐξ Ὀλλανδικῆς καὶ Βελγικῆς ἀγγέλλονται μέτρια πράξεις διὰ τὴν κατανάλωσιν μετὰ ὑπεστηρίγμένων τιμῶν.

Αἱ ἀγοραὶ τῆς Βορείου Γερμανίας ἦσαν χαλαρώτεροι, μείναισαι σχεδὸν στάσιμοι μετὰ ἀσημάντων διακυμάνσεων τιμῶν. Ἐν τῇ Νοτίῳ Γερμανίᾳ καὶ τῇ Ρήνῳ ἀσθενὴς ἡ συναλλαγὴ, αἱ τιμαὶ κατώτεροι, ἀλλ' αἱ ἐκποιήσεις περιορίσθησαν εἰς τὰ ἀπαραίτητως ἀναγκαῖα. Ἐν Ἑλβετίᾳ ἡ συναλλαγὴ ἀπρακτεῖ. Ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ ἡ κατάστασις δὲν ἐβεβλήθη, αἱ ἐκποιήσεις ἦσαν ἀσήμαντοι καὶ αἱ τιμαὶ ἀμετάβλητοι, μόνον τῆς κριθῆς ὑποτιμήθεισες ὀλίγον.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ

Εἰς ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝ Τῷ ΓΑΛΛΙΚῷ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙῳ—ΠΑΡ ΟΛΙΓΟΝ ΠΤΩΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΧΑΡΙΝ ΑΥΤΟΥ

Παρίσιοι 241 Δεκεμβρίου 1893

Ἡ προχθεσινὴ συνεδρίασις τῆς βουλῆς μετὰ τὴν λαμπρὰν ἀγορευσίντου νέου πρωθυπουργοῦ χειροκροτηθεῖσαν παρ ὅλων τῶν κομμάτων τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων, περὶ ὧν ἐν ἐκτάσει ἔγραφον ἐν τῇ τελευταίᾳ κατηναλώθη ὁλόκληρος σχεδὸν ὀλίγου δεῖν ἀπολήγουσα εἰς ὑπουργικὴν κρίσιν, χάριν τῆς ἀμνηστίας ἐνὸς ἐξορί-

στου δημοσιογράφου. Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Ερρίκου Ρόσσεφωρ τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς ἐφημερίδος «Αδιάλλακτος» γνωστοτάτης ἐφημερίδος παντοῦ τῆς Γαλλίας χάριν εἰς τὸν σθεναρώτατον κάλαμον τοῦ διευθυντοῦ τῆς καυτηριάζοντος μετὰ δυνάμεως ἀπιστεύτου, ὅ,τι αὐτῷ ἀπαρέσκει διότι δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι πάντοτε λέγει τὴν ἀλήθειαν. Τὴν ὀξύτητα τῆς γραφίδος τοῦ Ρόσσεφωρ πολλοὶ πολλάκις κατὰ καιροῦς ὀδυνηρῶς συνησθάνθησαν καὶ αἱ διαφοροὶ κατ' ἐποχὰς κυβερνήσεις παντοῦ τρόπως ἐζήτησαν τὴν συνδρομὴν τοῦ μὴ ὀκνήσαντος ἐν τέλει ποικιλοτρόπως καὶ νὰ καταδιώξωσι αὐτὸν ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ' ἀφοῦ παντοιοτρόπως προσεκλήθη νὰλλάξῃ πολιτικὴν ἐξωρίσθη ἐν τέλει εἰς νέαν Καληδονίαν καὶ δὲν ἐπανήλθεν παρὰ μετὰ τὰ γεγονότα τοῦ 1870. Ὅτε ἀπετέλεσε μέλος τῆς διαβοήτου Κομμούνας τῆς τῶς ἐπενεγκούσης καταστροφῆς ἐν Παρίσις, συμρῶνου πρὸς τὰς ῥιζοσπαστικὰς τοῦ ιδέας συληφθεῖς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐν ἀποπειρᾷ ἀποδράσεως κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων ὀλίγου δεῖν τουρεκίζετο ὑπὸ τοῦ Μακ—Μαὼν ἀναλαβόντος μετὰ τὴν πολιορκίαν νὰ ἐκκαθάρῃ τοὺς Παρισίους τῶν ἐπαναστατικῶν στοιχείων. Ἡ σελὶς αὕτη τοῦ βίου τοῦ Ρόσσεφωρ εἶνε πῶς σκοτεινὴ καὶ ὑπάρχουν οἱ κατακρίνοντες αὐτὸν ἐπὶ δειλίᾳ. Ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ ὀρλεανιστῆς ἀνκαθεν, ἡλλαξε φρόνημα κυρηχθεῖς ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας παντοιοτρόπως ἐργασθεῖς. Οἱ ἐξέχοντες τῆς Γαλλίας ἄνδρες οἷος ὁ Φερρὺ ὁ Γαμβέτας εὐρον ἐν αὐτῷ ἀντίπαλον ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἀκαμπτον ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ παναμαϊκῇ ὑποθέσει ἀνέπτυξε δυνάμιν καλὰμου ἀπιστεύτου. Οἱ κ. κ. Φρεσινὲ, Φλοκὲ καὶ αὐτὸς ὁ Κλεμανσώ εἰς τὸν Ρόσσεφωρ ὀφείλουν τὸν ἀποκλεισμόν τῶν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ καὶ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος, ὁ Ρόσσεφωρ εἶνε ὁ ἀνακαλύψας διὰ πειστηρίων ἐπιστολῶν τὴν συμμετοχὴν τῶν ἵνα μὴ εἴπω δωροληψιάντων. Υπῆρξε τοῦ Βυλανζὲ ὁ ἐνθερμώτατος διασώτης καὶ ὑπερασπιστὴς χάριν ἐκείνου ὑποστάς τὴν δευτέραν ταύτην ἐξορίαν ἐξ ἧς ἀπεπειράθησαν, ἵνα ἐπανέλθω εἰς τὰ ἐν ἀρχῇ, οἱ φίλοι του νὰ τὸν ἀπαλλάξωσιν ζητοῦντες τὴν ἀπὸ τῆς Βουλῆς ἀμνηστειᾶν τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἐξορίστου.

Γνωστά τὰ κατὰ τοῦ Βουλαν-
ζέ καὶ λοιπῶν ἄτινα ἀπέληξαν
εἰς ἐξορίαν ὅλων τῶν ἐταίρων
τοῦ θανόντος στρατηγοῦ. Πρωθυ-
πουργοῦντος τοῦ Κωνσταντίνου ἐξωρί-
σθη μετὰ τοῦ Πάτρωνός του καὶ
ὁ Ρόσσερωρ χρησιμευσάντων ὡς
ἀποδείξεων τῆς ἐνοχῆς του μόν-
ον τῶν πολιτικῶν του ἁθρῶν!
Ὁ βουλανζισμὸς κατεπνίγη ἐν τῇ
κοιτίδι αὐτοῦ μετὰ τὴν πρωτότυ-
πον αὐτοκτονίαν τοῦ Βουλανζέ
ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἐρωμένης του
ἐν Βρυξέλλαις, ἡ δημοκρατία ἐ-
σώθη ἴσως ἀπὸ τῶν δικτατορικῶν
ὁρέξεων τοῦ Βαλενζέ ἡ δὲ ἱστο-
ρία θάποδειξη ἐν τῇ μέλλοντι τὸ
ἀληθές ἢ ψευδές τῆς μομφῆς τῆς
ἀποδιδομένης τῇ γενναίᾳ στρα-
τηγῇ ὅστις ἂν μὴ ἄλλο ἐπραξε
ἐκκληροδότησε τοῦλάχιστον τῇ πα-
τρὶδι τοῦ ὁργανισμὸν στρατοῦ ἐφ'
ὅσον καιρὸν διετέλεσε ὑπουργὸς
τῶν στρατιωτικῶν, δι' ὃν μετὰ ἐ-
τη ἴσως θὰ δοξασθῇ ὡς πολὺ ὠφε-
λήσας τὴν πατρίδα του Ἐν Λον-
δίῳ ἐνθα κατέφυγε ὁ Ρόσσερωρ
δὲν ἀπεθαρρύνθη, ὡς ἀνέφερον,
ἐκεῖθεν τηλεγραφῶν καθημερι-
νὸν ἄρθρον ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ
δραστηρίως ὑποστηρίζας τὴν ἀπο-
κάλυψιν τῶν ἐνόχων τοῦ Παναμα-
ῤῥ. Ἐν τῇ νέα βουλῇ ἀρτίμοδῶς
ὑπὲρ τοῦ 150 νέους βουλευτὰς
ἡ πρότασις τοῦ φίλου τοῦ Ρόσση
περὶ χορηγήσεως ἀμνηστίας τῷ δι-
νη δημοσιογράφῳ ἤγειρε θυελώ-
δη συζητήσιν. Τὸ ἄρτι σχηματισθὲν ὑ-
πουργεῖον Περιεῖ ὅπερ τόσον ἐ-
θεωρεῖτο ἰσχυρὸν ὑπολογιζομένων
360 γαμβετικῶν βουλευτῶν ἀδε-
ξίως πράττον ἀπέκρουσε τὴν πρό-
τασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν
μεϊώσαντος κατὰ πολὺ τὴν λαμπράν
ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησεν ἡ ὑ-
πουργικὴ διακήρυξις τοῦ πρωθυπου-
ργοῦ. Οἱ νέοι βουλευταὶ προπάν-
των καίτοι ἰθὺς ἐπὶ τὴν ὑποστηρί-
ξιν τὸ ὑπουργεῖον νάποκρούσῃ
τὴν πρότασιν τῶν ριζοσπαστικῶν
προκειμένου περὶ ἀμνηστίας τοῦ
Ρόσσερωρ, συμπαθῶς ἔχοντες πρὸς
τὸν διακεκριμένον δημοσιογρά-
φον ἐλήρησαν ὑπὲρ τῆς ἀμνη-
στίας πλείστοι ἐξ αὐτῶν ἀνεπαι-
σθήτως ἴσως προκαλοῦντες ὑπου-
ργικὴν κρίσιν διότι ἀπερρίφθη μὲν
ἡ πρότασις διὰ ψήφων 257 κατὰ
226 ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία αὕτη δὲν
εἶνε ἰσχυρὰ δι' ὑπουργεῖον ὅπερ
ἐὰν περὶ ἄλλης ἐπρόκειτο ὑποθέ-
σεως θὰ εἶχεν πλειονοψηφίαν 150
βουλευτῶν. — Οὕτω ὁ πολὺς δη-

μοσιογράφος ἔμεινεν καὶ πάλιν
ἐξόριστος ἐκεῖθεν τῆς Μάγχης ἐ-
ξακολουθῶν ἀμελλέτως τὸ ἀντιπο-
λιτευτικὸν τοῦ ἔργον.

P.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

II ΣΟΒΡΑΝΙΕ

Βεβαιῶται ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ πι-
ρατεῖν τὰς ἐργασίας τῆς καὶ με-
τὰ τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων,
ἐνεκεν τῆς πληθύσεως τῶν νομοσχεδι-
ων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ συνέλθῃ καὶ
εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν.

* *

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς
τῆς διενεμήθη μετὰ τῶν μελῶν
τῆς Βουλῆς νέον νομοσχέδιον ἐκπο-
νήθην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐ-
σωτερικῶν ὅπερ ἀποδίδει εἰς τὴν
ἀξίαν τῶν ἡτῶν ὑφισταμένων δη-
μοτικῶν φόρων, ἐπιβαρύνει δὲ ἰδίᾳ
τὰ κατεργασμένα καπνὰ. Ἐκαστον
χιλιάγραμμον ἐπὶ παραδείγματι, συ-
γαρέτων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας
ποιότητος θὰ φορολογῇται πέντε
λέβα, τῆς δὲ τρίτης τετάρτης καὶ
πέμπτης ποιότητος ἀνὰ ἓν λέβον,
ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε εἰσέπραττοντο ἀ-
πὸ μὲν τῆς 1-ης καὶ 2-ας ποιότη-
τος ἀνὰ 1 λέβον κατὰ χιλιάγραμ-
μον, ἀπὸ δὲ τῆς 3-ης καὶ 4-ης ἀ-
νὰ 30 ἑκατοστά καὶ ἀπὸ τῆς 5-ης
ἀνὰ 10 ἑκατοστά. Διὰ τοῦ νομο-
σχεδίου τούτου ἀξιώνονται οὐσιω-
δῶς αἱ πρόσοδοι τῶν δήμων, ἐν
τούτοις ζημιοῦνται ἐπαισθητῶς οἱ
ἐμπόροι καὶ καλλιεργῆται τῶν κα-
πνῶν, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ οἱ καπνο-
μεταπράτται, διὰ τοῦτο ἀπὸ τινῶν
ἡμερῶν μετέβησαν εἰς Σοφίαν ἐπι-
τροπαὶ ἐκ τῶν διαφόρων καπνοφό-
ρων ἐπαρχιῶν ὅπως ὑποδείξωσιν
εἰς τὴν κυβέρνησιν τὰς συνεπείας
αἱ θὰ συνεπῆγγο ἢ ἐπιπλήρως
τοιοῦτου νομοσχεδίου. Πιστεύομεν ὅ-
τι ἡ Βουλὴ μελετήσας ἐπισταμένως
τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον θέλει φέ-
ρει τὰς δευτέρας μεταβολὰς καὶ
τροποποιήσεις πάντοτε ἀποβλεπού-
σας τὸ συμφέρον τῆς ἡμετέρας
χώρας.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΡΩΜΑΝ

Εἶναι γνωστὸς ὁ συναγωνισμὸς
μεταξὺ τῶν δύο κεφαλαιούχων ἐ-

ταιριῶν Χαδζηνέωφ καὶ Μπαλαμ-
πάνωφ καὶ Σ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀ-
ναδοχὴν τῆς κατασκευῆς τῆς σιδη-
ροδρομικῆς γραμμῆς Σοφίας — Ρώ-
μαν καὶ ὅτι τελευταῖον κατεκυρώ-
θη ἡ ἀναδοχὴ αὐτῆς τῷ Χαδζηνέ-
ωφ προσενεγκόντι τὴν ἐλαχίστην
τιμὴν. Ἦδη ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ.
Μπαλαμπάνωφ καὶ Σ' ὑπεθεμάτι-
σε κατὰ 500,000 λέβων ἑλιγώτερον
τῆς προσφοράς τοῦ κ. Χαδζηνέωφ
ἢτοι 20, 600, 000 λέβα, ἡ δὲ Σο-
βράνις λαβοῦσα ὑπ' ὅψει τὴν πρό-
τασιν παρέπεμψεν εἰς εἰδικὴν ἐπι-
τροπὴν πρὸς μελέτην.

* *

II ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΟΡΕΙΩΝ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐπεκυρώθη-
σαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐφορειῶν τῆς
Αρμενικῆς Ἑβραϊκῆς καὶ Τουρκικῆς
κοινότητος τῆς ἡμετέρας πόλεως.
Ἐν τούτοις καθυστερεῖ εἰσέτι ἡ ἐ-
πικύρωσις τῆς νέας ἐφορείας τῆς
ἡμετέρας Κοινότητος ὡς καὶ τῶν
λοιπῶν ἐλληνικῶν Κοινοτήτων. Πι-
στεύομεν ὅτι ἡ κυβέρνησιν δὲν θὰ
βραδύνη καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τού-
των, ἵνα ἀναλαμβάνουσαι αἱ νέαι
Εφορεῖαι τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν καθήκον-
τα συντελέσωσι εἰς τὴν ἀπρόσκο-
πιον τῶν σχολῶν λειτουργίαν.

* *

ΣΥΓΧΑΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΥΧΝΟΜΟΣΥΝΗ

Επανειλημμένως παρεκλήθημεν
παρὰ τοῦ ἐνταῦθα βοήθου τοῦ δη-
μάρχου κ. Ἰωάννου Δάντσεφ ἵνα
ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τῶν ἱατρῶν
Πέτροβιτς, Δρανδάρεφ, τοῦ ἀξιωμα-
τικοῦ Μαγλώφ καὶ ἄλλων ἐκφρά-
σωμεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην
καὶ τὰς εὐχαριστίας τῶν πρὸς τὸν
ἀτρόμητον αὐτὸν τοῦ ἀτμοπλοίου
“Ἐνωσις,” Νικόλαον Χαραλάμπους
ὅστιν ὀφείλεται ἡ σωτηρία αὐτῶν
τε τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώ-
ματος τοῦ ἀτμοπλοίου κατὰ τὸ τρι-
κυμῶδες ἀπὸ Πύργου ταξίδιον τῆς
27-ης παρελθόντος μηνός. Διότι ἐν
ᾧ ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς “Ἐνώσε-
ως,” ἐξαιρέσει τοῦ πρώτου πλοιά-
ρου ἀσθενούντος ἐν Πύργῳ ἐκ φύ-
βου καὶ ἀπελπισίας κατὰ τὸ δὴ λε-
γόμενον “τὰ ἔχασεν,” τὸ δὲ
ἀτμόπλοιο ἐγκατελείφθη εἰς τὴν
διάκρισιν τῶν κυμάτων. Ὁ ρηθεὶς
ναύτης Νικόλαος δραξάμενος θαρ-
ραλέως τοῦ πηδαλίου μετὰ δεκάω-
ρον ἀπελπιστικὸν πλοῦν, ὠδήγησε
τὸ σκάφος εἰς τὸν λιμένα Βαλτι-
κίου. Πολλοὶ τῶν ἐπιβατῶν εὐρί-

σκοντο ἐν ἡμιθανεὶ καταστάσει. Βε-
βαιῶται ὅτι ἡ νέα ἀτμοπλοϊκὴ Εται-
ρία Βάρνης θὰ προσλάβῃ τὸν ἀτρό-
μητον ναύτην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
τῶν ἀτμοπλοίων τῆς με ἀνώτερον
βαθμὸν. Τῷ ἀξίζει!

* *

II ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Σήμερον τὴν πρωτὰν κατέπλευσεν
εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὸ ἀτμόπλοιο
“Ἰωνία,” τῆς Πανελληνίου Εταιρίας
ἵνα παραλάβῃ φορτίον σίτου. Κατὰ
τὸν πλοῦν ὁμογενῆς τις ἐκ Βουκ-
ρεστίου ἐπιστρέφων ἐξ Ἀθηνῶν ὅ-
που μετέβη πρὸς ἀνάγκησιν τῆς
ὕγειας του, ἀπέθανεν ἐκ πνευμονι-
φθίσεως ἐνεκεν δὲ τούτου τὸ ἀτμό-
πλοιο ἐβράδυνε νὰ ἐλευθεροκοινω-
νίσῃ μέχρις οὗ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν
διεπιστάθη ἡ νόσος. Ἡ “Ἰωνία,”
μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ οἰκείου
φορτίου ἐντεθὲν καὶ Καβάργης ἐκ
1900 τόννων, ἀπελεύσεται κατ'
εὐθείαν διὰ Πειραιᾶ καὶ ἐκείθεν εἰς
Μασσαλίαν ἀνευ προσεγγίσεως εἰς
Κων/πολιν.

* *

ΣΧΟΛΑΙ ΚΑΒΑΚΛΗ

(τακτικὸν ἀνταποκριτοῦ)

Καβακλή, τὴν 29 Νοεμβρίου 1893

Κινούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας,
ὅπως καταστήσω γνωστὸν, ὅτι καὶ
ἡ πόλις Καβακλή δὲν ὑστερεῖ,
ἀλλὰ βαίνει τὴν ὁδὸν τῆς μορ-
φώσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀ-
γωνιζομένη ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῇ
τὸν θεῖον εὐγενῆ καὶ ὑψηλὸν τῆς
πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ δια-
παιδαγωγήσεως τῶν τέκνων αὐ-
τῆς ἀγών, ἀκρινα καλὸν μετὰ
πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ν' ἀ-
ναγγείλω ὑμῖν, ὅτι χθὲς 28ην λή-
γοντος μηνός, τῇ πρωτοβουλίᾳ
τοῦ δραστηρίου καὶ φιλομούσου
δημάρχου Καβακλῆ κ. Ν. Π. Γε-
ωργιάδου πολλοὶ φιλόμοισοι πο-
λίται συνελθόντες ἐν τῇ αἰθούσῃ
τῆς Αστικῆς ἡμῶν Σχολῆς καὶ ἀ-
νοίζαντες τὰ βαλάντια τῶν συνει-
σέφερον ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἡμῶν
ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας λεβίων
ἢ ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου γεν-
ναία αὕτη πράξις τῶν φιλομού-
σων Καβακλιωτῶν, διακρινόμε-
νων ἀείποτε ἐν τοιαύταις περισ-
τάσεσι, τιμᾷ ὄντως αὐτοῦς, καὶ ἐ-
πισπᾶται τὴν ἀγάπην, τὴν συμπά-
θειαν καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον

(67) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (67)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Θ.

(συνέχεια)

Ἀλλως κατὰ τὰς λοιπὰς τῶν
συνεντεύξεις παρ' αὐτῇ αὕτη ἦτο
πάντοτε ἡ ὑποδεστέρα, εἰς ἣν ἐ-
πετρέπετο οὐδὲν δικαίωμα ἰσότη-

τος νὰ ἐγείρη, αὕτη ἔγραψε σιω-
πηλῶς ὅτι ἐκεῖνος ὑπηγόρευε, καὶ
ἂν ποτε παρέλειπε τί ἢ ἔκαμνε
λάθος τι, αὐτὸς οὐδέποτε τῇ ἐπέ-
τρεπε νὰ αἰτιολογηθῇ, ἀλλ' ἔλε-
γεν ὅτι εἰς τὰς γυναῖκας δὲν τρέ-
πει τις νὰ ἔχη ἐμπιστοσύνην. Οὐ-
δέποτε ἄλλοτε τὴν ἐπήνεσε ἐκτός
κατὰ τὴν περίστασιν ἐκείνην καθ'
ἣν ὁ καθηγητὴς ἐν ἀρχῇ τὴν ἀ-
νεγνώρισεν ὡς ἱκανὴν νὰ γράφῃ
καθ' ὑπογόρευσιν. Ἐκτοτε διὰ τὴν
ικανότητα ταύτην ἀντημεῖβετο δι-
πλασίως — ἐκτός τούτου τίποτε
περισσότερον. Ἐφαίνετο καθ' ὅλου
ὅτι δὲν τὴν ἐθεώρει ὡς γυναῖκα
καθὼς καὶ ὅτι δὲν παρετήρησε οὐ-
δέποτε ὅτι αὕτη ἦτο νεαρὰ κόρη
καὶ εἶχε δίκαιον ν' ἀσχοληθῇ με-
τὰ πράγματα κάπως μάλιστ' εὐάρε-

στα καὶ ζωηρότερα.

Σήμερον ὅτε διὰ πρώτην φο-
ρὰν εἶδε τὴν Γερτρούδην νὰ φέ-
ρηται ἐλευθέρως καὶ οἰκείως καὶ
ἡσδάνθη τὴν εὐάρεστον ἐπίδρασιν
τῆς μερίμνης τῆς, ὅπως οὗτος εὐ-
χαριστηθῇ περισσότερο, τὴν πα-
ρέβαλλε μετὰ τὰς λοιπὰς γνωστὰς
τοῦ κυρίου. Ἀλλὰ μετὰ τῶν αὐτῶν
δὲν εὕρισκεν οὐδεμίαν κόρην ἢ
γυναῖκα, ἣν νὰ ἡδύνατο νὰ ἐξο-
μιάσῃ μετὰ τὴν πτωχὴν ταύτην θυ-
γατέρα ἐνὸς διδασκάλου.

Ἡ στάσις τῆς ἀπέναντί του μεθ'
ὅλην τὴν μετριότητα συστολὴν
τῆς ἦτο ἐν τούτοις ὅλως διόλου
διάφορος ἀπὸ τῆς κολακευτικῆς ἐ-
κείνης αἰδημοσύνης, ἣν αἱ νεα-
ραὶ κόραι τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας
φιλαρέσκως πάντοτε ἐπεδείκνυν

πρὸς αὐτὴν. Ὡσαύτως ἡ Γερτρού-
δη διέφερε καὶ κατὰ τοῦτο, καθ'
ὅτι δὲν ἠγάπα οὐδαμῶς νὰ ἐπι-
δεικνύῃ ἐν ταῖς συναναστροφαῖς
τὰς γνώσεις τῆς, ἐνῶ παρ' ἄλλαις
γυναῖξιν ἦτον ἀνεπτυγμέναις πολ-
λάκις παρετήρησε τοῦτο. Πρὸ παν-
τός τῇ ἐφαίνετο αὕτη ὡς μὴ φι-
λάρεσκος, καὶ ἂν ἐνίοτε ἤγειρε
τὸν μέλανά της ὀφθαλμὸν πρὸς
αὐτόν, τὸ ἔκαμνε μόνον καὶ μόνον
διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ φιλοφρονῶς
εἰς μίαν ἐπιθυμίαν ἐκ μέρους τῆς.
Τῷ προσήνεγκεν αὕτη ὀψάριον
κρύον, σαλάταν, ζάχαριν καὶ ρό-
μιον χωρὶς νὰ δοκιμάσῃ ποσῶς
νὰ προσποιηθῇ τὸ πλαστὸν ἐκεῖνο
μεϊδιάμα, ὅπερ οὗτος ἦτο συνει-
θισμένος νὰ βλέπῃ πανταχοῦ.

—Μητέρα νὰ τὰ σηκῶσω ὅλα

τῶν ὁμογενῶν· πληροφοροῦμεθα δὲ, ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ἑλληνικοὶ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Καβακλῆ μὴ μὴ θέλοντες, φαίνεται, νὰ φανῶσι κατὰ τοῦτο ὑποδεέστεροι· δὲ μνηθῶσι τὸ παράδειγμα αὐτῶν. Τὰ θερμὰ ὅθεν συγχαρητήρια καὶ ἡμεῖς ἐκφράζοντες δημοσίᾳ τῇ κ. δημάρχῳ Καβακλῆ, τῇ ἀξιοτίμῳ Εφορίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς φιλοπονοῦσι πολίταις εὐχόμεθα, ὥπως μὴ παύσωσιν οὗτοι τὸν αὐτὸν ἀείποτε ἐπιδεικνύμενοι ζῆλον ὑπὲρ τῆς ἀμέμπτου καὶ ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῶν Εκπαιδευτηρίων ἡμῶν.

X.

Σ. Ο. Καὶ ἡμεῖς ἀνυποκρίτως συγχαίρομεν τοῖς ὁμογενέσι Καβακλιώταις διακρινόμενοις ἀείποτε ἐπὶ φιλοπονοῖα καὶ ζήλῳ πρὸς πᾶν εὐγενὲς καὶ ἐκπολιτιστικὸν πεποιθαρμεν δὲ ὅτι τὸ παράδειγμα αὐτῶν θὰ μνηθῶσι καὶ πᾶσαι αἱ ὁμογενεῖς Κοινότητες αἱ στερούμεναι μονίμων πόρων. Καιρὸς νὰ κινήσῃμεν ὀλίγον.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΗΣΙΣ ΔΥΣΑΡΕΣΤΟΣ

Επιστολαὶ ἐκ Λονδίνου βεβαιοῦσιν, ὅτι ἐπικρατεῖ εἰς τὸ αὐτόθι χρηματιστήριον ἄκρα ὀργή καὶ ἀγανάκτησις ἐναντίον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἣν κατακρίνῃσι σφοδρῶς ἐπὶ παραβάσει τῶν ὑπεσχημένων καὶ δολιότητι. Σκέπτονται μάλιστα νὰ ἀπαγορεύσωσι τὴν διαπραγματεύσιν τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐν τῇ χρηματιστηρίῳ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΠΥΡΙΤΙΔΑΠΟΘΗΚΩΝ

Πρὸ τίνος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Εξωτερικῶν παρήγγειλε τὸν ἐν Παρισίοις ἐπιτετραμμένον, ὥπως ζητήσῃ παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ λάβῃ κανονισμοὺς καὶ διαγράμματα τῶν ἐν Γαλλίᾳ πυριτιδαποθηκῶν, ἀποστείλῃ δὲ αὐτοὺς εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ο ἐπιτετραμμένος δι' ἐγγράφου τὸ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Εξωτερικῶν ἀνήγγειλε ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ τοὺς ζητηθέντας κανονισμοὺς καὶ τὰ διαγράμματα, καθόσον τοῦτο

ἀπαγορεύεται ρητῶς ὑπὸ τῶν γαλλικῶν νόμων. Ὁ Ἕλλην ἐπιτετραμμένος ἐσωκλείει ἐν τῇ ἐγγράφῳ αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἀπερῶσεν αὐτῷ ὁ γάλλος ὑπουργὸς τῶν Εξωτερικῶν, μετὰ πολλῆς ἀβρότητας ἀνακοινῶν τὴν ὑπάρχουσαν ἀπαγόρευσιν.

ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Κατὰ τὴν δημασιευθεῖσαν στατιστικὴν ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Βρόκερ, μέχρι τῆς 18 Νοεμβρίου ἐξήχθη σταφὶς τόνων 114 497 ἀπέναντι τόνων 101,138 ἐξαχθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ο ἐν Αθήναις πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρουγγαρίας βαρὼνος Κόζεκ διεβίβασε πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ιωσήφ, ἀναγγέλλοντος εἰς τὴν Α. Μ. τοὺς γάμους τοῦ ἀρχιδουκῆ Ιωσήφ Αὐγούστου τῆς Αὐστρίας μετὰ τῆς πριγκίπισσας Λεὼ-ζης-Αὐγούστας-Μαρίας τῆς Βαυαρίας, τελεσθέντας κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον.

ΖΗΜΙΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ενεκεν τῆς συμβάσεως πλημμύρας ἐν Πειραιεὶ τὰ ἐργοστάσια δὲν ἐργάζονται, πιθανὸν δὲ νὰ ἀργήσωσιν ἐτι, διότι τοσαύτη ἦτο ἡ πλημμύρα, ὥστε θὰ παρέλθουν ἀρκεταὶ ἡμέραι διὰ τὴν διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων ἐν τῇ φαληρικῇ θαλάσῃ. Μεγάλην δὲ καταστροφὴν ἐπένεγκον τὰ ὄμβρια ὕδατα εἰς τοὺς παρὰ τὰ Καρμίνια οἰκίσκους, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν κατέρρευσαν ἐντελῶς, ἄλλοι δὲ ὑπερεπληρώθησαν ὑδάτων.

ΚΑΤΑΓΙΣ ΕΝ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΙ

Ὡς τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κεφαλληνίας φοβερὰ καταιγὶς ἐνέσκηψεν αὐτόθι. Ραγδαίωσιν βροχή, συνοδευομένη ὑπὸ χαλάζης, πίπτουσα μετ' ὀρμῆς συνεχῶς ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, ἐτήνεγκεν ἀνυπολογίστους ζημίας εἰς πολλὰ καταστήματα καὶ οἰκίας, ἰδίως εἰς τὰς ἀποθήκας Σβορώνου καὶ Βερώντου, ὧν τὸ περιεχόμενον σχε-

δὸν ὁλοσχερῶς κατέστρεψεν. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἀνθρώπινον δυστύχημα ἐσημειώθη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤ. ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Περίπου μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγωνίας ἐπιζητοῦσιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀγγέλων τὴν αὐξήσιν τοῦ πολεμικοῦ αὐτῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ ναυτικοῦ ἐνεκα τοῦ σεβασμοῦ, ὁνὲρ πνέει ἡ γαλλορωσικὴ συνεννόη- μεθ ἥς οἱ ἐν Γερμανίᾳ ἐπεζήτησαν τὴν ἐπιλήφισιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Εἰς ὅσα ἴδη γνωρίζουσιν οἱ ἡμέτεροί ἀναγνώσται περὶ τῶν καταβαλλομένων ἀγώνων ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ αὐξήσις αὐτῇ προστίθε- μεν καὶ ὅσα ὁ ἄλλοτε γραμματεὺς τοῦ ναυαρχείου σὶρ Εδουάρδος Ρήδ εἶπε πρὸς συντάκτην τῶν «Ἡμερησίων Γραμμῶν», κατ' ἐννοίαν αὐξήσεως καὶ οὗτος ὁμίλη- σε. Εξ ἄλλου δὲ ἐν συμποσίῳ τῶν ἐν Λιβερπούλῃ συντηρητικῶν πρὸς τὸν ἀξιότιμον Φόργουδ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ κοινοβουλίου καὶ ἄλλοτε ναυπηγὸν τοῦ ναυαρχείου ὁμίλων οὗτος περὶ τοῦ νῦν ὀργανισμοῦ πρὸς αὐξήσιν τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ ἐδήλωσεν ὅτι οὐδένα μὲν αἰσθάνεται νὰ θίγῃ τὸ εὐερέθιστον τῶν ξένων ἐθνῶν, ἀλλ' ἡ εἰρήνη τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὰ ἄλλα ἔθνη ἐξαρτᾶται, προσέθηκεν ἐκ τοῦ ὅρου τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του. Μέχρι τοῦδε αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις διεκανονίσθησαν μᾶλλον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ποδῶπολογισμῶν ἢ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις οὐδὲν ἀπεπειράθη ἀπέναντι τῆς αὐξήσεως τῶν στόλων τῶν γειτόνων. Συγκρίνων δ' εἶτα, τὰς ναυτικὰς δαπάνας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας ἐξ ἐνός πρὸς τὰς τῆς Ἀγγλίας ἐξ ἄλλου συνεπέρανεν ὅτι αὕτη ὀρεῖται νὰ καθιερώσῃ προσθέτως 23 ἑκατομ. ἀγγλ. λιρ. ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ αὐτῆς ἵνα δύναται ταῦτο νὰ ντιπαλέσῃ κατὰ τοῦ γαλλορωσικοῦ στόλου.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῇ

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ χολέρα ἐνέσκηψεν εἰς Θεσσαλονίκην ἀπὸ τῆς

25-ης λήξαντος μηνός. Τὸ γεγονός ἐτήρειτο μυστικὸν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν, διότι ἤλπισαν ὅτι τὸ κακὸν ἦθελε κατασταλῆ ἅμα τῇ ἐμφανίσει του, διὰ τῆς ἀπομονώσεως καὶ τῶν ἀναγκαιῶν προφυλακτικῶν μέτρων. Δυστυχῶς ὅμως αἱ ἐλπίδες τῶν διεφύσθησαν, διότι τὰ κρούσματα τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπολαπλάσιασθησαν. Ἐν τοσούτῳ ὁ λαὸς δὲν ἔλαβε γνώσιν τοῦ γεγονότος οὔτε τὴν πρώτην οὔτε τὴν δευτέραν ἡμέραν καὶ αἱ Ἀρχαὶ ὑπέθεσαν ὅτι τὸ κακὸν δὲν θὰ ἐλάμβανε μεγάλαν διαστάσιν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις ἐσημειώτο ὕγεια ἐν τῇ πόλει. Οἱ ἐν τῇ Στρατιωτικῇ νοσοκομείῳ, ὅπως ἀνεφάνη τὸ πρῶτον κρούσμα, νύκτωρ ἔθαψαν τοὺς θανόντας χωρὶς οὐδεὶς νὰ μάθῃ τὸ πρᾶγμα.

Απὸ τῆς 25 λήξαντος μηνός μέχρι τῆς 28 ἐγένοντο ἐν τῇ Στρατ. νοσοκομείῳ 24 χολερικά κρούσματα, ὧν τὰ 18 θανατηφόρα.

Διαταγαὶ ἐδόθησαν πάραυτα περὶ ἀπομονώσεως τῶν προσβαλλομένων ἐν ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐξυγιαντικὰ καὶ προφυλακτικὰ μέτρα ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν δραστηρίως. Ἀλλὰ τὸ κακὸν προχωρεῖ, τῆς νόσου ἐμφανισθεῖσης εὐθὺς μ' ἐπίφοβον χαρακτῆρα ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς σχετικῆς θνησιμότητος.

II ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ

Ο φόβος τῶν κατοίκων Θεσσαλονίκης δὲν περιγράφεται, εὐθὺς ὡς διεπιστώθη ἡ ὑπαρξίς τῆς νόσου. Καὶ ἐπετάθη ὁ φόβος διότι ἐπιστεύθη ὅτι κρούσματα συνέβησαν, πλὴν τῶν ἐν τῇ Στρατ. νοσοκομείῳ καὶ ἐν τῇ πόλει, ὁπόθεν μετηνέχθησαν εἰς τὸ Στρατ. νοσοκομεῖον πρὸς ἀσφαλεστέραν ἀπομόνωσιν καὶ ἵνα μὴ γνωσθῇ ἀμέσως τὸ πρᾶγμα καὶ τρομάξωσιν οἱ κάτοικοι.

Ἡ νόσος μετεδόθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' ἐπιβατῶν μεταβάντων διὰ ξηρᾶς εἰς Θεσσαλονίκην.

ΑΙ ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ

Ενεκα τῆς ἐμφανίσεως τῆς χολέρας ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπεβλήθη δεκαήμερος ἐπὶ χόλερος καθαρίσις εἰς τὰς ἐκ Θεσσαλονίκης μέχρι τῶν ἑλληνικῶν συνόρων προελεύσεις, καὶ πενθήμερος ἐπιτηρητικὴ εἰς τὰς ἐκ Θεσσαλονίκης μέχρι τῆς ἀπέναντι τῶν Δαρδανελίων ὁχθῆς.

ἀπὸ τοῦ τραπέζι· ἠρώτησεν ἡ Γερτρούδη, ὅτε παρετήρησεν, ὅτι ὁ καθηγητὴς ἀπέθετο κάπως μᾶλλον μακρὰν τὸν κενὸν τοῦ κύαθου, ἢ κρότερον.

Αὕτη ἠγέρθη καὶ ἤρξατο νὰ συλλέγῃ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ νὰ τὰ τοποθετῇ ἐπὶ τίνος δίσκου.

— Ἀν ἰδονάμην, δεσποινίς, νὰ σὰς βοηθήσω, θὰ τὸ ἐπραττον πολὺ εὐχαρίστως, εἶπεν ὁ καθηγητὴς χαριεντιζόμενος, ἀλλ' αἱ γνώσεις τῆς ἐπιστήμης μου δὲν ἐκτείνονται τόσον μακρὰν.

Αὕτη ἠρρυθρίασεν καὶ ἐγένετο ἄφαντος.

Εὐθὺς ἡ κυρία Νίξεν ἐπλησίασε περισσότερον πρὸς αὐτὸν καὶ τῷ εἶπε σοβαρῶς. Χαίρω πολὺ ἀξιότιμε κύριε καθηγητά, διότι βλέ-

πω πλησίον μου τὸν φίλον τοῦ μακαρίτου συζύγου μου καὶ τὸν κηδερόνα τῆς Σρούδης μου. Φαντάσθητε, εἰς τὴν ἀγαπητὴν μου κόρην παρουσιάζεται εὐκαιρία νὰ κάμῃ ἐν καλὸν συνοικέσιον. Εἶνε κάπως συγγενὴς μιᾷς φίλης τῆς θυγατρὸς μου, μιᾷς οἰκοδιδασκάλου εἰς τὴν ἀπέναντι μας οἰκίαν, ὀνομαζόμενος Οσκάρ Λέμπεργ, ἀρχιτέκτων.

Ἡ κόρη μου τὸν συνήντησε δις τυχαίως εἰς τὴν ἀπέναντι οἰκίαν καὶ εὐθὺς οὗτος πρὸ ὀλίγου καιροῦ μὲ ἐπεσκέρθη. Λοιπὸν δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πλέον, ὅτι αὐτὸς ἀγαπᾷ τὴν κόρην μου σὲ τί φρονεῖτε κύριε καθηγητά;

Οὗτος τὴν ἠκροάσθη πολὺ προσεκτικῶς. Πιθανόν. Δὲν γνωρίζω

τὸν νέον, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε καὶ λόγος νὰ μὴ τὸν γνωρίσω. Καὶ τί λέγει ἡ θυγάτηρ σας περὶ τούτου!

Ἡ κυρία Νίξεν ἀνεστéναξεν ἐλαφρῶς. Δὲν λέγει τίποτε. Ἀπὸ αὐτὴν δυσκόλως δύναται τις νὰ πάρῃ μερικὰ λόγια. Τὴν γνωρίζετε καὶ σεις, ἀξιότιμε κύριε καθηγητά. Ἰσως δοθῇ ποτε εἰς ὑμᾶς εὐκαιρία νὰ μάθητε τυχαίως τί φρονεῖ. Παρατηρεῖτε σήμερον φέρεται ἀπαρallάκτως κατὰ τὸν ἵτρόπον, γνωρίζω καλά, ὅτι χαίρει εὐκρινῶς διὰ τὴν πολύτιμον παρουσίαν σας, ἀλλὰ δὲν ἀποδεικνύει τὴν χαρὰν τῆς, δι' ὅλου καὶ δι' ὅλου.

— Ἀχ, καλὴ μου φίλη, ἀπαιτεῖτε πολὺ μεγάλα πράγματα, εἰ-

πεν ὁ Λόμαν ἐν ἀμφιβολίᾳ.

— Ἐλα δά Τρούη! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Νίξεν πρὸς τὴν εἰσερχομένην κόρην τῆς, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὴν δεσμεύσῃ ἐν τῇ διαφύροντι τοῦ Λόμαν. Εἶπε εἰς τὸν κύριον καθηγητὴν μόνη σου, πόσον πολὺ χαίρεις, διότι τὸν βλέπεις ἐδῶ, δὲν τὸ πιστεύει. Μήπως ἐντρέπεσαι; Εἶνε κηδεμῶν σου.

Ὁ Λόμαν εἶχεν ἐγερθῇ καὶ προσέβλεπεν ἐταστικῶς εἰς τὸ ἐν μέρει μὲν ἀπορίαν, ἐν μέρει δὲ σκέψιν προδίδον πρόσωπόν τῆς. Ἦθελε νὰ τῇ τείνῃ τὴν χεῖρα του, ἀλλ' εἰς τοὺς μέλανάς τῆς ὀφθαλμοὺς ἀτήστραπτέ τι ὕπερ ἐσήμεινεν ὅτι αὕτη θὰ ἀντέτεινε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΗΘΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

‘Ο μικρός Αμερικανός δημοσιογράφος της «Ηλιακής Ωρας» Τέλλος Δ’ Απέρρου λέγει που τών άρθρων του ότι «Επεθύμουν να υπήρχε ιδιαίτερα σχολή, εις ἣν να ἐφοίτων τινές τών αὐτοτιτολοφορουμένων εὐπαιδευτών, ἵνα διδασθῶσι τινα μαθήματα, διὰ τὰ μάθωσι νὰ φέρωνται εὐγενῶς.» Προθύμως καὶ ἡμεῖς θὰ ἐπληρώναμεν τὰ διδάκτρα εἰς τοιαύτην σχολήν, ἵνα ὁ γνωστός Γοργίας διδάχῃ τοὺς τρόπους τοῦ συμπεριφέρεσθαι, τὰ στοιχεῖα τῆς ἠθικῆς, καίτοι ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι βρῦει. Φαντασθῆτε ὅτι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς ὥραν κατ’ ἣν ἡ Εκκλησία ἐτέλει τὴν θείαν λειτουργίαν αὐτὸς ὁ Σχολάρχης τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Βάρνης ὁ διδάσκαλος τῆς ἠθικῆς τῶν τέκνων μας κρατῶν δι’ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὴν στέκαν καὶ ἀτενίζων πρὸς τὸν κ. Βάλλινδαν ἐν τῷ καφεναίῳ τοῦ κ. Α. Σεμπρικοῦ ἐξεστόμενος κατ’ ἡμῶν καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς εἰς ἐπήκοον τῶν κ. κ. Β. Βάλληννα, Α. Μυστακίδου, Α. Σεμπρικοῦ, Α. Αρσενικοῦ, Δ. Παράσχου καὶ ἄλλων, φράσιν ἣν ἡμεῖς οὐδέποτε θὰ τολμήσωμεν ν’ ἀναφέρωμεν φοβούμενοι μὴ ἐρυθρίασῃ ὁ χάρτης ἐξ αἰδοῦς! Κατὰ τῆς ἀνθίκοῦ ταύτης τοῦ «διδασκάλου τῆς ἠθικῆς» φράσεως, διεμαρτυρήθη ὁ κ. Δ. Παράσχος ὅτι καὶ εὐχαριστοῦμεν δημοσίᾳ, καὶ ἡμεῖς δ’ αὐτοὶ προέβημεν εἰς τὰ κατάλληλα διαιρήματα πεποιθότες εἰς τὴν εὐλικρινή καὶ εὐσυνείδητον μαρτυρίαν τῶν ἀνωκυρίων καὶ ἰδίων τῶν γηραιῶν κ. κ. Βάλληννα, Μυστακίδου καὶ Σεμπρικοῦ. Πιστεύομεν δ’ ὅτι καὶ ἡ ἀξιοτίμος Εφοροδημογεροντία θὰ σπεύσῃ νὰ θέσῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ τὸν ἀποπλανηθέντα τῆς ἠθικῆς Γοργίαν ὄν κακῇ μοίρᾳ τὸ τελευταῖον φιλοξενούμενον μεταξὺ ἡμῶν καὶ διατρέφομεν, διότι εἶναι ζήτημα ἀνκατόπιν τοιαύτης διαγωγῆς ὀφείλει τις νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων τοῦ εἰς διδάσκαλον οἷος ἀπεδείχθη ὁ διδάσκαλος τῶν ἱερῶν μαθημάτων Γοργίας. Νομίζομεν ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ παύσῃ τοιαῦτα κειμήλια κρυπτόμενα μεταξὺ τῶν τοίχων τῶν σχολείων τῆς ἐλληνικῆς Κοινότητος Βάρνης, ἀδιάφορον ἂν ἄλλοι τῶς σοβαροὶ ἔχουν τὴν ἀφέλειαν εἰσεῖν νὰ περιποιοῦνται καὶ περιβάλλωσιν.

Ἐν τῷ φιλοδικαίῳ αὐτῆς ἡ Σ. εφοροδημογεροντία δὲν θὰ ἀπόσχη νὰ τι-

μωρήσῃ παραδειγματικῶς τὸν Γοργίαν βασιζομένη ἐπὶ τοῦ περὶ προσόντων τῶν διδασκάλων νόμου καὶ τοῦ ἐκ τοῦ μετὰ τοῦ Γοργίου συμβολαίου ἀπορρέοντος δικαιώματος.

ΕΧΑΘΗ

μια ἀσημένια καδένα μετρίου μεγέθους ἢ ὅποια ἐν τῷ μέσῳ ἔφερε ὠρεϊδῆς τεμάχιον χρυσοῦ, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἦσαν ἐγκεχαράγμενα τὰ γράμματα G. P. ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας Α. Μ. “Ὅστις τὴν εὖρε παρακαλεῖται νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸ Γραφεῖον μας καὶ θέλει ἀνταμειφθῇ μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς καδένας, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ὁκρύϊός της μὲν οὐκ οὐκ εἶνε φιλικὸν ἐνθύμιον.

1—1

ΕΝΤΙΜΟΣ ΝΕΟΣ

οἰκογενειάρχης ἐργατικώτατος, ὑπηρετήσας ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη εἰς διάφορα ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ ἔχων τὰς καλλιτέρας συστάσεις καὶ γνωρίζων τὰ στοιχεῖα διαφόρων γλωσσῶν ΖΗΤΕΙ θέσιν.

Εἶνε κατάλληλος πρὸ πάντων δι’ ἐμπορικὰ καταστήματα, ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει ἐργασίαν.

Ἡ “Ὀδηγός” τὸν συνιστᾷ θερμῶς, δίδει δὲ τοῖς ἐνδιαφερομένοις πληροστέρας πληροφορίας περὶ τοῦ ἐν λόγῳ προσώπου.

“ΕΡΜΗΣ”

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑταιρίας φέρει εἰς γνῶσιν ὅτι ἐκτίθενται πρὸς ἐγγραφήν

300 ΜΕΤΟΧΑΙ

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 10-ῃ Νοεμβρίου 1893.

(Ἐκ τοῦ γραφείου

Τῆς Διευθύνσεως

(3—3)

ΕΙ

ς τὸ κατάστημα ἀποικιακῶν τῶν κ. κ. Νικολάου, Χ. Θεοδώρου καὶ Σταύρου Φ. Ζαφειροπούλου, καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τμήμα λειτουργεῖ ἀπομνηνὸς τὸ ΓΝΩΣΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ χοιρινῶν, διευθυνόμενον ὑπὸ εἰδικοῦ τεχνίτου ἐξ Οὐγγαρίας μετακληθέντος.

ΖΑΜΠΟΝΙΑ ΣΑΛΤΣΙΟΣΤΑ, ΣΑΛΑΜΙΑ, ΦΙΛΕΤΑ (μούσκια) ΣΑΝΤΙΣΙΟΝ ΓΛΩΣΣΑΙ βωδεῖναι καὶ χοιρίναι, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἶδη εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῶν, ποδὲς δὲ καὶ μεγάλη ποσότης ΧΟΙΡΙΝΟΥ ΛΙΠΟΥΣ

Προτιμῶνται τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Τὸ πρῶτον ἐν Βουλγαρίᾳ ἐργοστάσιον διὰ τὴν ἀπαράμιλλον γευστικότητά τῶν εἰδῶν του.

Διὰ τὰς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγωγίας γίνεται ἀνάλογος ἐκπτώσις.

ΕἶΝΑΙ ΓΕΥΣΤΙΚΩΤΑΤΑ ΚΑΙ ΝΟΣΤΙΜΩΤΑΤΑ!

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ!

Ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι ἐκτὸς διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν ποτῶν κομφέτων Conserves Alimentaires ἐκομίσθη ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τὸ παγκοσμίου φήμης ἀπολαβὸν καὶ ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ Σικάγου τῆς Ἀμερικῆς βραβεύθην

ΚΟΝΙΑΚ
ΑΓΓΕΛΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ

οὔτινος καὶ μόνοι ἀντιπρόσωποι διωρίσθησαν ἐν Βάρνῃ.

Διὰ τῆς ἀπ’ εὐθείας δὲ ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ προμηθείας τῶν κονιάκ οὐσιωδέστατα αἱ τιμαὶ ἡλαττώθησαν!

2—8

‘Ο ἐν Φιλιππουπόλει κ. Χρήστος Ν. Καζάζης μετεκόμισε τὸ ἀρχαιότερον τῶν καταστημάτων του κατὰ τὴν ὁδὸν ΚΑΖΑΣΙΚΑ παραπλεύρως τῷ καταστήματι τοῦ κ. Κ. Σαμουήλ ἀριθ. 1245 ὑπὸ τὴν ἐπωνομίαν:

«ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ»

Τὸ κατάστημα τοῦτο ἐπλουτίσθη διὰ νέων εἰδῶν φιλοκαλίας καὶ νεωτερισμῶν, πωλεῖ δὲ εἰς τιμὰς

«ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ»

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ
ΒΕΡΟΛΙΝΩ

‘Ο ἀρχιγραμματεὺς τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας Καπρίδης καὶ ὁ ὑποργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κόμης Εὐλεμβουρ, ἀνεκοίνωσαν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἥτις ἐσχηματίσθη πρὸς ὀργάνωσιν παγκοσμίου ἐκθέσεως ἐν Βερολίνῳ κατὰ τὸ 1869 ὅτι θὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ τοιαύτης ἐπιχειρήσεως.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

Κατὰ τὰ δέκα τελευταῖα ἔτη ἐδιπλασιάσθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ στατιστικὴ τῶν αὐτοκτονιῶν, ἀνελησθῆσα ἡδη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 8 1/2 χιλιάδων κατ’ ἔτος. Μεταξὺ τῶν αὐτοκτόνων ὑπάρχουσι 1000 περίπου γυναῖκες καὶ πάμπολλοι ἔφηβοι, ἀγοντες ἡλικίαν ἐλάσσονα τῶν 16 ἐτῶν.

ΕΓΝΟΙΑ ΤΥΧΗΣ

‘Ο εὐτυχὴς κάτοχος τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου, τῶν ἐλλ. ἀρχαιοτήτων τοῦ κερδίζοντος 20,000 δραχμῶν, εἶναι καθαριστὴς ὑποδημάτων, Ἰωάννης Γ. Σταθόπουλος ἐκ Μεγαλοπόλεως, ἐτῶν 17. μαθητῆς τῆς σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων τοῦ Παρνασσοῦ. Ἡ ἱστορία δὲ τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι περίεργος. Εἶχε μὲν εἰς τὸν πωλητὴν ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἀριθμὸς καὶ παρεκάλει τοὺς διερχομένους νὰ τὸν ἀγοράσουν.

“Τὸ τελευταῖον τοχερὸ λαχεῖο, κύριε, πάρτετο!”

Τὸ εἶδε καὶ πενήντα λεπτά ὀλιγώτερα, διὰ νὰ μὴ τὸ χάσῃ ἐντέλως, ἐπειδὴ ἦτο πλέον ἀργά διὰ νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ταμειοντῆς ἐταιρίας. Καὶ κανεὶς δὲν ἔπαιρνε τὸ τὸ τελευταῖον τοχερὸ λαχεῖο καὶ ὁ Σταθόπουλος τὸ ἐκράτησε καὶ ἰδοὺ αὐτὸς πλούσιος.

Εἰς τῶν δυο ἐπομένων ἀριθμῶν, ἐκ τῶν κερδίζοντων 2,500 δραχμῶν ἀνήκει εἰς ἓνα ποιητὴν, τὸν Κώσταν Κρυστάλλην.

(9) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (9)

ΜΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΟΝΗ

‘Ὡς ὑπὸ πορφυροῦ χρώματος περιχυθεῖσα ἐκλινεν ἡ ἐρωτηθεῖσα ταχέως τὸ βλέμμα πρὸς τὴν γῆν.

—Λοιπὸν, θὰ τῷ γράψω ὅτι ἀπὸ τοῦδε χαίρεις πολὺ—πολὺ ἐπὶ τῇ ἐπαινοῦ του.—Ἀρκεῖ τοῦτο, Φρέδα; ἡρώτησεν ἡ ὠραία γυνή

—Ὡ, τοῦτο—δὲν τὸ πιστεῖε ἐκεῖνος βεβαίως, μαμα, διότι—διότι.....! Σχεδὸν βιαίως ἐξέφυγεν ἡ Φρέδα ἐκ τῶν περιπτυσσόντων αὐτὴν βραχιόνων καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν θύραν ἔξω.

Εἰς τὴν παιρίδα! ὅποια λαμπρὰ λέξεις, καὶ ὅποσον θέλγητρον ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς καρδίας! Ἐκεῖ ἦτο ὁ ἀφανὴς σιδηροδρομικὸς σταθμὸς—ἐκεῖ οἱ δυο πύργοι τῆς ἐκκλησίας τῆς μικρᾶς πόλεως Ἔ.—ἔπειτα τὸ ἀνώμαλον πεζοδρόμιον

—οἱ στρατιῶται ἐν τῇ προσφιλεῖ, γνωστῇ στολῇ, καὶ ἐδῶ τέλος—ἡ πατρικὴ οἰκία! ‘Ο Χάνς Ερρίκος καὶ ὁ Εἰβὺ ἐκ χαρᾶς ἐπλήρουν τὸν ἀέρα μεγαλοφώνων ἀλαλαγμῶν, ὅτε ἔστη ἡ ἄμαξα, ἐνφ’ οἱ ὑπνέται χαιρετίζοντες εὐσεβάστως ἔστησαν πρὸ τῆς συζύγου τοῦ κυρίου συνταγματάρχου καὶ τάχιστα μετὰ προθυμίας ἐξεφόρτωσαν τὰ κιβώτια ἀπὸ τῆς ἁμάξης.

Καὶ ἔπειτα ἐν βήματι ταχεῖ ἀνῆλθον τὴν κλίμακα.

—Ἀλεξανδρίνη, Φρέδα—παιδιά—ζήτω! Αἱ λέξεις αὗται ἀντήχησαν πρὸς αὐτάς, διότι ἦδη ἡ γιγαντιαία μορφή τοῦ πατρὸς τῶν ἱστατο εἰς τὴν πρώτην ἀναβαθμίδα. ἐξέτεινεν ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς προσφιλεῖς του.

Ὅποια περιπτύξεις—φιλήματα καὶ ἐναγκαλισμοί! Ὅτε δὲ πάντες εἰσῆλθον εἰς τὸ οἰκεῖον δωμάτιον παρετήρησε μόνον ἡ Φρέδα, ὅτι ὁ πατὴρ τῆς ἐκλείσε τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῆς ἐργασίας του κρυφίως. Ἰσως περιέμενεν

ἐκεῖ ὁ ὑπασπιστὴς—ἡ ἐπὶ τῆς στρατιῆς; Τέλος εὐτυχῶς εἶχον ἀποσταλῇ ὑπὸ τῆς Ροζαλίας τὰ ἀνυπότακτα παιδία εἰς τὸ δωμάτιόν των—ἐπῆλθεν ἡσυχία. Ἦδη προέβη ὁ συνταγματάρχης αἰφνης πρὸς τὴν θυγατέρα του καὶ εἶπεν ἰδιαζόντως πανηγυρικῶς, ἀλλ’ ἀσυνήθως συγκεκινημένος:

—Ἐν τῷ παιδρῷ ἡμῶν κύκλω λείπει κυρίως εἰς, ὁ ὁποῖος ὡς στενότατος συγγενὴς μου θὰ εἶχε τὸ ἀδιαφιλονείκητον δικαίωμα νὰ σᾶς εἴπῃ τὸ καλῶς ὠρίσατε. Καὶ ὅμως! δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸ κάμῃ, διότι με παρεκάλεσε, πρῶτον νὰ ἀνταλλάξῃ μετὰ σοῦ μόνης μίαν λέξιν, Φρέδα,—μῖαν λέξιν, περὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐπεθύμει νὰ γείνη λόγος πρὶν ἢ ἐπανίδητε ἀλλήλους! Πανάγαθε Θεέ, τί συνέβαιναν ἄραγε; ὅλως ἐκπληκτος ἡ Φρέδα εἶχεν ἀφήσῃ νὰ καταπέσωσιν ὁ πῖλος καὶ τὸ ἀλεξιβροχόν της κατὰ γῆς καὶ ἔθλιψε τὰς χεῖράς της ἐπὶ τοῦ στήθους.

—Πάτεο!—αὐτὸς—ὁ νέος ἱλαρχός

σου—ὁ θεὸς Χάιντς; ὑπεψήφισεν ἐνφ’ τὸ ἐρύθημα καὶ ἡ ὠχρότης διεδέχοντο ἀλλήλα ἐν τῷ θελκτικῷ της προσώπῳ.

—Μάλιστα, Φρέδα, ὁ θεὸς Χάιντς ἴστατο πρὸ ἐνὸς τετάρτου ἐδῶ ἐπισήμως—ἐν στολῇ παρατάξεως, τὸ βλέμμα τοῦ συνταγματάρχου ἐδῶ ἐστράφη πονηρᾶς σκαρδαμύσσον πρὸς τὴν μυστηριώδη θύραν. Ἐλεγεν ὅτι ὁ τελευταῖος χρόνος τὸν κατέπεισεν, ὅτι ἀνευ τοῦ «ἡλίου» τῶν γαλανῶν σου ὀφθαλμῶν, ἀνευ τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς σου εἶνε εἰς ἐντελῶς δυστυχῆς, ἐλαεινὸς ἀνθρώπος—ὅστις.....

—Πάτερ—μήτερ! Ἡ Φρέδα ἐκλονίσθη καὶ ἐξ ἁπλάντος θὰ ἔπαυε, ἂν μὴ οἱ ἐκταθέντες βραχιόνες τῆς κομίσσης Ἀλεξανδρίνης δὲν ἐκράτουν τὸ εὐσταλὲς ἀνάστημα τῆς κόρης καὶ ταχέως τὴν ἐτοποθέτουν εἰς τὴν πλησιέστατα κειμένην ἔδραν.

(ἔπεται τὸ τέλος)